

Sygn. akt I CNP 94/08

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSA Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi K.J. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego dnia 21 września 2007r.,
wydanego w sprawie z powództwa K.J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń S.A.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2009 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

K.J., powódka w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń S.A. o zapłatę, wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 września 2007 r. Wyrokiem tym Sąd drugiej instancji zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 17 maja 2007 r. i oddalił powództwo, w którym K.J. domagała się podwyższenia dożywotniej kwartalnej renty należnej powódce z umowy ubezpieczenia. Sąd wskazał, że podstawą żądania zmiany wysokości renty może być jedynie art. 907 § 2 k.c., a tymczasem powódka oparła swoje żądanie na art. 358¹ § 3 k.c. Sąd odwołał się do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1994 r., III CZP 58/94 (OSNCP 1994, nr 11, poz. 207).

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego orzeczenia podnosi się, że nastąpiło naruszenie prawa materialnego, tzn. art. 907 § 2 k.c. Przedmiotem żądania powódki była waloryzacja renty z umowy ubezpieczenia, a do oceny takich żądań należy stosować art. 358¹ § 3 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może zostać oparta m.in. na podstawie naruszenia prawa materialnego (art. 424⁴ k.p.c.) i na taką podstawę powołuje się skarżąca. Jednak sformułowany w skardze zarzut naruszenia prawa materialnego nie jest zasadny. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już przesądzone, że istotny spadek siły nabywczej pieniądza może uzasadniać zmianę wysokości renty odszkodowawczej wyłącznie na podstawie art. 907 § 2 k.c. Takie stanowisko zaprezentowane zostało w przywołanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1994 r., III CZP 58/94, która, jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy, zachowała aktualność.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił skargę stwierdzając, brak podstaw do stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia (art. 424¹¹ § 1 k.p.c.).